

Moderating Effects of Personality Characteristics on the Relationship between Perceived Organizational Justice' Dimensions and Work Place Violence Tendency

Ali Mehdad, Ph.D.

Academy member of, Islamic Azad University, Khorasan Branch
Somayeh Zakerin, M.A.

Islamic Azad University, Khorasan (Isfahan) Branch

Iran Mehdizadeh, M.A.

Academy member of, Islamic Azad University, Khorasan Branch

Abstract

The purpose of this research was to study the moderating effects of personality characteristics on the relationship between perceived organizational justice' dimensions and work place violence tendency. The research method was descriptive-correlational and statistical population consisted of all male employees of a big automotive industry (4638 persons), from among which 269 employees were selected via simple random sampling. In this research a set of questionnaires consisting of work place violence tendency (Mehdad, Tabkh eshghi & Mehdizadeh 2011), perceived organizational justice (Niehoff & Moorman, 1993) and NEO-FFI Big five factor Personality Inventory (Costa & McCrae, 1989). Data were analyzed with the use of moderated regression analysis. The results showed that extraversion moderated the relationship between perceived distributive justice and physical ($\beta = -0.05, P > 0.05$), and verbal ($\beta = -0.09, P > 0.05$) violence tendency and neuroticism moderated the relationship between perceived distributive justice with physical ($\beta = -0.09, P < 0.05$) and verbal ($\beta = -0.14, P < 0.01$) violence tendency. But conscientiousness, agreeableness and openness to experience could not moderate the relationship between perceived organizational justice' dimensions and work place violence intension. Consequently, this study confirms that, extraversion and neuroticism moderated the relationship between perceived organizational justice and work place violence intension which may be considered in the employees selection process.

Key words: work place violence, perceived organizational justice, personality characteristics.

اثر تعدیلی ویژگی‌های شخصیتی بر رابطه بین عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار

علی مهداد*

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسکان (اصفهان)

سمیه ذاکرین

کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسکان (اصفهان)

ایران مهدیزادگان

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسکان (اصفهان)

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی اثر تعدیلی ویژگی‌های شخصیت بر رابطه عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار است. روش پژوهش، توصیفی-همبستگی و جامعه‌آماری همه کارکنان مرد قسمت تولید یکی از کارخانجات بزرگ خودروسازی (۴۶۳۸ نفر) است که از میان آنها ۲۶۹ نفر به عنوان نمونه به شیوه تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه میل به بروز خشونت در محیط کار (مهداد، طباخ عشقی، مهدیزادگان، ۱۳۹۰)، پرسشنامه عدالت سازمانی ادراک شده نیهوف و مورمن (۱۹۹۳) و پرسشنامه پنج عامل بزرگ شخصیت NEO-FFI (کوستا و مک‌کری، ۱۹۸۹)، بود و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل رگرسیون تعدیلی استفاده شد. یافته‌های نشان داد که برونوگرایی، رابطه بین عدالت توزیعی ادراک شده با میل به بروز خشونت فیزیکی ($P < 0.05, \beta = -0.05$) و کلامی ($P < 0.05, \beta = -0.09$) و روان‌نجری رابطه میان میل به خشونت فیزیکی ($P < 0.05, \beta = 0.14, P < 0.01$) کلامی ($P < 0.05, \beta = 0.09$) را تعديل کردند. اما وظیفه‌شناسی، توافق‌جویی و تجربه‌پذیری نتوانستند رابطه بین مؤلفه‌های عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار را تعديل نمایند. بنابراین، نتایج پژوهش حاضر نشان‌دهنده اثر تعدیلی برونوگرایی و روان‌نجری بر رابطه میان ادراک عدالت سازمانی و میل به بروز خشونت در محیط کار است که می‌توان در فرایند گرینش کارکنان مورد توجه قرار داد. **واژه‌های کلیدی:** خشونت در محیط کار، عدالت سازمانی، ویژگی‌های شخصیتی.

*. نویسنده مسؤول؛ اصفهان، اصفهان، خوارسکان، خیابان جی شرقی، بلوار ارغوانیه، دانشگاه آزاد اسلامی خوارسکان، دانشکده علوم تربیتی

و روان‌شناسی. پست الکترونیکی (رایانه): amahdad@khuisf.ac.ir

پذیرش: ۹۲/۷/۲۰

وصول: ۹۱/۱۰/۱۴

مقدمه

عوامل به وجود آورنده آنها و تقویت عوامل بروز رفتارهای مؤثر، کارآمد و شهروندی، کارایی و اثربخشی سازمان افزایش یابد. خشونت در محیط کار دارای پیامدهای جسمی، روانی و مالی است و آنچه که اهمیت بیشتری دارد، تکرار این گونه وقایع است که باعث ایجاد آسیب جدی فرد، محیط و روند کار می‌گردد (مؤسسه بین‌المللی کار^۹، ۲۰۰۲). مهمترین تأثیرات جسمی و روانی اعمال خشونت آمیز بر کارکنان عبارت‌اند از؛ ناراحتی، ناامیدی، ترس، فرسودگی، احساس ناممنی، تمایل نداشتن به ادامه کار و حتی آسیب‌های جسمی (رحمانی، داداش زاده، نامدار، اکبری و الله‌بخشیان، ۱۳۸۸) همچنین خشونت می‌تواند تبعاتی نیز برای سازمان به همراه داشته باشد که عبارت‌اند از؛ کاهش روحیه کاری، عصبانیت، غیبت، تغییر شغل، استرس شغلی، کاهش بهره‌وری، ناتوانی و... (قاسمی و همکاران، ۱۳۸۶). از طرفی دیگر رفتارهای خشونت آمیز در سازمان‌ها، می‌تواند هزینه‌های اقتصادی و اجتماعی مثل خسارت‌های بیمه و کاهش اعتبار را نیز به همراه داشته باشد (گالپرین و بورک^{۱۰}، ۲۰۰۶). از دیدگاه استفن^{۱۱} (۲۰۰۸)، بروز خشونت در افراد شاغل با پیامدهایی برای خود فرد، سازمانی که در آن کار می‌کند و همین طور جامعه همراه است. پیامدهایی نظیر کاهش بهره‌وری، افزایش غیبت از کار، کاهش رقابت‌پذیری برای سازمان؛ بروز افسردگی، اختلالات روان تنی (سايكوسوماتيک) و اختلال اضطراب پس از تروما^{۱۲}، برای خود فرد و تحمل هزینه‌های درمانی و بازنشستگی زودتر از موعد به جامعه، که همگی هزینه‌های قابل ملاحظه‌ای به فرد، سازمان و جامعه تحمل می‌کند.

ارزیابی خسارات مستقیم این عاقب چندان مشکل نیست، ولی ارزیابی خسارات غیرمستقیم آن بسیار مشکل است (براکل^{۱۳}، ۱۹۹۸). براساس مطالعه فریس^{۱۴} (۲۰۰۹)، می‌توان سه پیش‌بین عده برای خشونت در محیط‌های کاری بیان کرد. ویژگی‌های فردی (نوع شخصیت، نیاز به حفظ حرمت ذات یا جامعه‌ستیزی و...)، عوامل اجتماعی (ناکامی و استرس) و عوامل سازمانی (تغییر ماهیت کار، فرهنگ و جو سازمانی، و رهبری). بسیاری از پژوهش‌ها، نشان داده‌اند که نداشتن ادراک عدالت سازمانی و ابعاد آن، در شکل‌گیری میل به بروز خشونت در محیط کار تأثیرگذار است (مهداد، طباخ عشقی و

میل به بروز خشونت در محیط کار^۱ در سراسر دنیا، به عنوان یک عامل آسیب‌رسان شغلی، زنگ خطر سلامتی روان محسوب می‌شود که با عنوان‌هایی چون هتاکی، ضرب و شتم، آزار و اذیت، توهین، آزار جنسی و درنهایت قتل بیان می‌گردد (قانون سلامت و امنیت شغلی آمریکا، به نقل از مهداد، طباخ عشقی، مهدیزادگان، ۱۳۹۰). خشونت در محیط کار، معضلی جهانی است که شیوع آن پیوسته در حال افزایش است (ویتینگتون و ویکر^۲، ۱۹۹۶) و به اشکال مختلف خود را نشان می‌دهد (فارینکو^۳، ۲۰۰۶)، که عبارت‌اند از: خشونت کلامی؛ مانند ناسزا گفتن، توهین کردن و شاخ و شانه کشیدن. خشونت فیزیکی؛ مانند آسیب رساندن، هل دادن، چاقو زدن، کشک زدن و لگد زدن و خشونت روانی؛ مانند شایعه‌سازی، مسخره کردن، مشاجره و مزاحمت تلفنی. البته میل به بروز خشونت در محیط‌های کاری به شکل‌های دیگری از جمله تحریب دارایی‌ها، دزدی، درگیری، زورگویی، تجاوز به عنف، آتش‌افروزی عمدى و قتل‌های مرتبط به کار نیز خود را نشان می‌دهد (فلسون^۴، ۲۰۰۶؛ مارتینکو، دوگلاس و هاروی^۵، ۲۰۰۶). تعریف‌های دیگری نیز از خشونت وجود دارد. در یکی از آنها خشونت به صورت رفتار فیزیکی، احساسی و جنسی که به افراد از نظر جسمانی و یا روانی آسیب بزنند تعریف می‌شود (کلیبوگ، آکپینار و کوکوگ^۶، ۲۰۱۰). مسأله خشونت در محیط کار تا آنجا مهمن است که «بحران تمدن» نامیده می‌شود (بی‌لان^۷، ۲۰۰۲). با این حال ابعاد واقعی مشکل خشونت در محیط کار به خوبی مشخص نشده و مطالعات اخیر نشان می‌دهد که چهره کنونی خشونت در محیط کار، تنها قله یک کوه یخی عظیم است (قاسمی، رضایی، فتحی‌آشتیانی، میرزابنی، و جنیدی، ۱۳۸۶). اشاعه رفتارهای خشونت‌بار در بین کارکنان، در سازمان‌هایی که باید مورد شوک و اعتماد مردم باشند، اعتماد عمومی را خدشه‌دار و در کارکردهای عمومی این سازمان‌ها اختلال ایجاد می‌کند. بنابراین ضروری است، رفتارهای خشونت آمیز کارکنان و علل بروز رفتارهایی همچون پرخاشگری نسبت به همکاران و مدیران، به رسمیت نشناختن اختیار و اقتدار مدیران و زیر پا گذاشتن مقررات سازمان ریشه‌یابی شود (جلینک و اهرن^۸، ۲۰۰۶)، تا با برطرف کردن

- 1. workplace violence intension
- 3. Farrenko
- 5. Martinko, Douglas & Harvey
- 7. Billante
- 9. International Labour Office
- 11. Steffgen
- 13. Brakel

- 2. Whittington & Wyker
- 4. Felson
- 6. Celebiog, Akpinar & Kucukog
- 8. Jelinek & Ahearne
- 10. Galperin & Burke
- 12. Post Trauma Stress Disorder (PTSD)
- 14. Ferris

و ادراک عدالت سازمانی وجود دارد، اشاره کرده‌اند (به‌طور مثال؛ اسکارلیکی، فلوگر، و تسلوک^{۱۷}، ۱۹۹۹؛ ویچمن و رایان^{۱۸}، ۲۰۰۳ و برنرج، فیلد، گیلز و کول^{۱۹}، ۲۰۰۵). به عبارتی برخی از ویژگی‌های شخصیتی موجب ادراک متفاوت افراد از عدالت سازمانی می‌شود.

آنچه از پژوهش‌ها به دست آمده نشان می‌دهد که رابطه‌ای میان عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار وجود دارد که با در نظر گرفتن رابطه مفروض میان ویژگی‌های شخصیت با میل به بروز خشونت در محیط کار و همچنین رابطه‌ای که میان ویژگی‌های شخصیت با عدالت سازمانی ادراک شده وجود دارد، سؤالی که مطرح می‌گردد و این پژوهش قصد پاسخگویی به آن را دارد عبارت است از اینکه آیا ویژگی‌های شخصیتی می‌تواند رابطه میان عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار را تعدیل نماید یا خیر؟ در این راستا پژوهش‌های اندکی به تعیین اثر تعدیلی برخی از ویژگی‌های شخصیتی، بر رابطه میان عدالت سازمانی ادراک شده و رفتارهای انحرافی در محیط کار (که میل به بروز خشونت نیز شکلی از آن است)، پرداخته‌اند (اورگان^{۲۰}، ۱۹۹۴؛ مونت، باریک، و استراس^{۲۱}، ۱۹۹۴؛ اسکارلیکی، فلوگر و تسلوک، ۱۹۹۹). بنابراین با توجه به شیوع و ابعاد میل به بروز خشونت در محیط کار و همین‌طور عاقب و خیم و درازمدت آن و درک اهمیت و خسارات فردی، سازمانی و اجتماعی که رفتارهای خشونت‌آمیز می‌توانند در محیط کار به همراه داشته باشند، به نظر می‌رسد بررسی و تحقیق بیشتر در این زمینه به منظور برنامه‌ریزی برای کاهش آن ضروری است. از سوی دیگر به دلیل نبود نظام دقیق ثبت و گزارش‌دهی چنین وقایعی در ایران، سابقه مطالعه در این رابطه بسیار محدود است (مهداد و همکاران، ۱۳۹۰). با پاسخگویی به این سؤال، می‌توان به سازمان‌ها برای گزینش کارکنانی که میل به ابراز خشونت کمتری در محیط کار نشان می‌دهند، یاری کرد. براساس مبانی نظری هدف پژوهش ارائه شده تعیین اثر

مهدیزادگان، ۱۳۹۱). بروز رفتارهای خشونت‌آمیز در محیط کار، با شناخت شغلی کارکنان و قضاؤت آنها در مورد شرایط کاری ارتباط دارند (لی و آلن^۱، ۲۰۰۲). اگر کارکنان احساس کنند که قوانین سازمان غیرعادلانه است، احتمالاً آنها را نادیده می‌کیرند. تحقیقات نشان می‌دهد وقتی افراد احساس کنند که با آنها عادلانه رفتار نمی‌شود، اغلب تمایل به تلافی پیدا می‌کنند و برای جبران این بی‌عدالتی به رفتارهای منفی دست خواهند زد (سلمانی و رادمند، ۱۳۸۸). بیس و موگ^۲ (۱۹۸۶)، نیز خشونت فیزیکی را به عنوان یکی از واکنش‌ها در مقابل نداشتن ادراک عدالت سازمانی^۳ بیان کرده‌اند. بنابراین براساس مطالعات انجام گرفته ادراک ابعاد عدالت سازمانی و ساختار جبران خدمات و پاداش در سازمان، از عوامل انگیزشی هستند که در جلوگیری از بروز رفتارهای خشونت‌آمیز در محیط کار نقش دارند (لیزکی و ادلستون، کیدر^۴، ۲۰۰۶).

همچنین پژوهش‌ها نشان داده‌اند که علاوه بر نداشتن ادراک عدالت سازمانی، تفاوت‌های فردی در تجربه، بروز و غلبه بر خشونت، تأثیرگذار است. این مسئله روان‌شناسان را با این فرض رو به رو کرد که تفاوت‌های فردی در بروز و غلبه بر خشونت ناشی از تفاوت در رگه‌های شخصیتی است. به عبارت دیگر باید سازه‌های شخصیتی ویژه‌ای وجود داشته باشد که با خشونت ارتباط مستقیم یا معکوس دارند. پژوهش‌های متعددی این فرضیه را تأیید کرده‌اند (فریدمن و روزمن^۵، ۱۹۷۴؛ دمبروسکی و کاستا^۶، ۱۹۸۷؛ مدنی، برو، خوشابا و ویتكاس^۷، ۲۰۰۶؛ باریو، آلوجا و اسپیلبرگ^۸، ۲۰۰۴؛ بیتن کورت، تالی، بنجامین و والتین^۹، ۲۰۰۶). چندین عامل شخصیتی از جمله فقدان وظیفه‌شناسی^{۱۰}، توافق‌جویی^{۱۱} پایین بودن و نداشتن ثبات عاطفی^{۱۲} به پیش‌بینی رفتارهای کلی ضد تولید مانند رفتارهای پرخاش‌گرانه، می‌پردازند (انز، ویسوسواران و اشمیت^{۱۳}، ۱۹۹۳؛ ویسوسواران^{۱۴}، ۱۹۹۸)، به نقل از کلوروی، بارلینگ، هورل^{۱۵}، ۲۰۰۶؛ جواهر و کار^{۱۶}، ۲۰۰۷). برخی دیگر از پژوهشگران، به رابطه‌ای که میان ویژگی‌های شخصیتی

1. Lee & Allen
3. perceived organizational justice
5. Friedman & Rosenman
7. Maddi, Brow, Khoshaba & Vaitkus
9. Bettencourt, Talley, Benjamin & Valentine
11. Agreeableness
13. Ones, Viswesvaran, & Schmidt
15. Kelloway, Barling & Hurrell
17. Skarlicki, Folger & Tesluk
19. Bernerth, field, Giles & Cole
21. Mount, Barrick & Strauss

2. Bies & Moag
4. Litzky, Eddlestone & Kidder
6. Dembrowski & Costa
8. Barrio, Aluja, & Spielberger
10. Conscientiousness
12. emotional stability
14. Viswesvaran
16. Jawahar & Carr
18. Wiechmann & Ryan
20. Organ

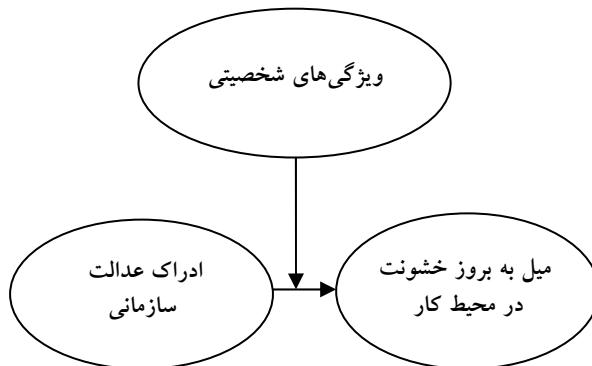
دارای سابقه خدمت ۱۰ تا ۵ سال و ۴۸ نفر دارای سابقه خدمت ۰ سال و بالاتر و ۲۲ نفر بدون پاسخ، و همه کارکنان این قسمت مرد بودند.

ابزار سنجش

۱- پرسشنامه میل به بروز خشونت در محیط کار: برای سنجش میل به بروز خشونت در محیط کار، از پرسشنامه مهداد، طباخ عشقی و مهدیزادگان (۱۳۹۱)، استفاده گردید. این پرسشنامه دارای ۲۱ سؤال در مقیاس پاسخگویی ۵ درجه‌ای (بسیار کم = ۱ تا بسیار زیاد = ۵) است. براساس گزارش مهداد و همکاران (۱۳۹۰)، برای بررسی اعتبار سازه این پرسشنامه، از تحلیل عاملی اکتشافی^۱ با چرخش از نوع واریماکس^۲ استفاده شده است که نشان‌دهنده اعتبار سازه بالایی است ($P \leq 0.001$). این پرسشنامه با ۱۱ سؤال میل به بروز خشونت فیزیکی و تخریب تجهیزات و ۱۰ سؤال میل به بروز خشونت کلامی را مورد سنجش قرار می‌دهد. مجموع دو عامل نیز به عنوان میل به بروز خشونت کلی در محیط کار در نظر گرفته شده است. در مطالعه مهداد و همکاران (۱۳۹۱)، پس از تحلیل عاملی، آلفای کرونباخ محاسبه شده برای میل به بروز خشونت فیزیکی و تخریب تجهیزات، میل به بروز خشونت کلامی و میل به بروز خشونت کلی به ترتیب برابر با ۰/۹۶، ۰/۹۴ و ۰/۹۵ گزارش شده است. همچنین در این پژوهش، پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ برای میل به بروز خشونت فیزیکی در محیط کار ۰/۹۵، میل به بروز خشونت کلامی در محیط کار ۰/۹۶ و برای میل به بروز خشونت کلی در محیط کار ۰/۹۷ به دست آمد.

۲- پرسشنامه عدالت سازمانی ادراک شده: این پرسشنامه، سه بعد عدالت توزیعی، عدالت رویه‌ای و عدالت ارتباطی را می‌سنجد که نیهوف و مورمن^۳ (۱۹۹۳) و مورمن (۱۹۹۱)، با ۱۸ سؤال معرفی و گلپرور، نصری و ملکپور (۱۳۸۶)، آن را در ایران ترجمه و اجرا کرده‌اند. مقیاس پاسخگویی این سه پرسشنامه پنج درجه‌ای (کاملاً مخالف = ۱ تا کاملاً موافق = ۵) است. براساس گزارش بکر، هانت و آندریوز^۴ (۲۰۰۶) به نقل از گلپرور و همکاران، (۱۳۸۶)، آلفای کرونباخ پرسشنامه عدالت توزیعی برابر با ۰/۸۳ و براساس گزارش الینیو، کیوماکی و واترا^۵ (۲۰۰۲) به نقل از گلپرور و همکاران، (۱۳۸۶)، آلفای کرونباخ پرسشنامه عدالت رویه‌ای و ارتباطی به

تعدیلی ویژگی‌های شخصیتی بر رابطه میان عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار است. در این پژوهش ادراک عدالت سازمانی و مؤلفه‌های آن به عنوان متغیرهای پیش‌بین، میل به بروز خشونت در محیط کار و ابعاد آن به عنوان متغیرهای ملاک و ویژگی‌های شخصیتی به عنوان متغیرهای تعديل گر مورد مطالعه قرار گرفته‌اند و بر این اساس چهارچوب مفهومی پژوهش همان‌گونه که در نمودار ۱ مشاهده می‌شود، طراحی گردید.

روش

روش پژوهش، جامعه آماری و نمونه؛ روش پژوهش توصیفی- همبستگی است و جامعه آماری پژوهش شامل همه کارکنان مرد قسمت تولید یکی از کارخانجات بزرگ خودروسازی (۴۶۳۸ نفر) بود که براساس جدول انتخاب حجم نمونه می‌چل و جولی^۶ (۲۰۰۷، ص ۲۳۵)، در سطح اطمینان آماری ۹۵ درصد، ۳۵۰ نفر حجم نمونه برای این پژوهش تعیین و برای بررسی میزان پاسخ‌دهی تعداد ۴۰۰ پرسشنامه بین کارکنان به صورت تصادفی ساده و با استفاده از فهرست اسامی کارکنان این واحد با هماهنگی کامل با مدیران اجرایی در زمان اجراء، توزیع و درنهایت ۲۶۹ پرسشنامه مورد استفاده قرار گرفت که از این میان، ۴۹ نفر مجرد و ۲۰۴ نفر متأهل و ۱۶ نفر بدون پاسخ، ۱۲۱ نفر ۳۰ تا ۲۰ سال و ۱۱۹ نفر ۳۱ تا ۴۰ سال و ۱۲ نفر ۴۱ سال به بالا و ۱۷ نفر بدون پاسخ، ۲۰ نفر زیر دیپلم و ۲۱۸ نفر دیپلم و فوق دیپلم و ۱۳ نفر کارشناسی و بالاتر و ۱۸ نفر بدون پاسخ، ۶ نفر رسمی و ۱۳ نفر پیمانی و ۲۳۴ نفر قراردادی و ۱۶ نفر بدون پاسخ، ۸۴ نفر دارای سابقه خدمت ۱ تا ۵ سال و ۱۱۵ نفر

1. Mitchell & Jolly

3. Varimax Rotation

5. Baker , Hunt & Andrews

2. Confirmatory Factor Analysis

4. Niehoff & Moorman

6. Elovainio, Kivimaki & Vahtera

ویژگی‌های شخصیت آورده شده است. لازم به توضیح است که مفروضه توزیع خطی داده‌ها حول خط رگرسیون پیش از انجام تحلیل‌های نهایی، بررسی و تأیید شد.

جدول ۱- شاخص‌های توصیفی پژوهش

شاخص‌های توصیفی			متغیرها
تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	
۱۲/۱۰	۲۳/۹۳	۲۶۹	میل به بروز خشونت فیزیکی
۱۲/۰۷	۲۵/۳۸	۲۶۹	میل به بروز خشونت کلامی
۲۲/۶۵	۴۹/۳۰	۲۶۹	میل به بروز خشونت کلی
۵/۰۶	۱۴/۰۱	۲۶۹	عدالت توزیعی ادرارک شده
۵/۸۴	۱۹/۹۳	۲۶۹	عدالت رویه‌ای ادرارک شده
۵/۹۵	۱۹/۰۵	۲۶۹	عدالت ارتباطی ادرارک شده
۱۲/۵۵	۵۳/۰۵	۲۶۹	عدالت سازمانی ادرارک شده
۷/۴۰	۲۹/۰۵	۲۶۹	برونگرایی
۸/۹۳	۲۵/۴۷	۲۶۹	وظیفه‌شناسی
۸/۵۳	۲۸/۱۲	۲۶۹	توافق‌جوبی
۹/۸۹	۳۳/۵۸	۲۶۹	تجربه‌پذیری
۹/۸۸	۳۹/۱۱	۲۶۹	روان‌نجروری

همان‌گونه که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، میانگین میل به بروز خشونت فیزیکی ۲۳/۹۳، میل به بروز خشونت کلامی ۲۵/۳۸ و میل به بروز خشونت کلی در محیط کار ۴۹/۳۰ است. همچنین در عدالت سازمانی ادرارک شده، در خرده‌مقیاس عدالت توزیعی ۱۴/۰۱، عدالت رویه‌ای ۱۹/۹۳، عدالت ارتباطی ۱۹/۰۵ و در عدالت سازمانی کلی ادرارک شده است و در ویژگی‌های شخصیتی، میانگین کسب شده خرده‌مقیاس برونگرایی ۲۹/۰۵، وظیفه‌شناسی ۲۵/۴۷، توافق‌جوبی ۲۸/۱۲، تجربه‌پذیری ۳۳/۵۸ و در روان‌نجروری ۳۹/۱۱ است.

ترتیب برابر با ۰/۹۰ و ۰/۸۱ است. در مطالعه خاکسار، گلپرور و نوری (۱۳۸۶)، نیز ضرایب پایایی این سه پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ و ضرایب تنصیف اسپیرمن—براؤن و گاتمن بررسی و به ترتیب برای عدالت توزیعی برابر با ۰/۷۲، ۰/۷۴، ۰/۷۰؛ برای عدالت رویه‌ای برابر با ۰/۸۲، ۰/۸۰، ۰/۸۰ و برای عدالت ارتباطی برابر با ۰/۸۳، ۰/۸۰، ۰/۸۰ گزارش شده است. در این پژوهش، پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای عدالت توزیعی برابر با ۰/۸۰، عدالت رویه‌ای برابر با ۰/۷۶ و عدالت ارتباطی برابر با ۰/۹۳ و برای عدالت کلی ادرارک شده ۰/۹۰ به دست آمد.

۳- پرسشنامه ویژگی‌های شخصیت: برای اندازه‌گیری ویژگی‌های شخصیت، از فرم کوتاه این پرسشنامه (پنج عاملی NEO-FFI، کوستا و مک‌کری، ۱۹۸۹)، استفاده گردید که از ۶۰ سؤال براساس مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت (کاملاً موافق=۵ تا کاملاً مخالف=۱) تهیه شده است که هر ۱۲ گویه آن یکی از پنج عامل بزرگ شخصیت (برونگرایی، سازگاری، وجودان‌گرایی، روان‌نجرورخوبی، گشودگی در برابر تجربه) را اندازه‌می‌گیرد. در پژوهش کیامهر (۱۳۸۱)، ضریب حاصل از همسانی درونی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ بین ۰/۰۵ و ۰/۷۹ به دست آمد. در این پژوهش، پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای برونگرایی ۰/۷۰، وظیفه‌شناسی ۰/۸۴، توافق‌جوبی ۰/۶۱، تجربه‌پذیری ۰/۲۵ و برای روان‌نجروری ۰/۷۸ به دست آمد.

روش اجرا و تحلیل: پرسشنامه پژوهش حاضر را اعضای گروه نمونه، در محل کار خود در فاصله زمانی ۲۰ تا ۲۵ دقیقه به صورت خود گزارش‌دهی و در نیمة اول اردیبهشت سال ۱۳۹۱ پاسخ دادند. داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی، مورد تحلیل قرار گرفت. در سطح استنباطی برای بررسی فرضیه پژوهش، از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون تعدیلی، استفاده شد و با بسته آماری برای علوم اجتماعی SPSS18 تحلیل گردید.

یافته‌ها

در این پژوهش برای توصیف، جمع‌آوری و طبقه‌بندی داده‌های به دست آمده از نمونه، از آمار توصیفی استفاده شده است. در جدول ۱، شاخص‌های توصیفی شامل فراوانی، میانگین، انحراف استاندارد، حداقل و حداقل نمرات میل به بروز خشونت در محیط کار، عدالت سازمانی ادرارک شده و

همان‌گونه که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد، برونقرایی و وظیفه‌شناسی هم با میل به بروز خشونت فیزیکی و هم میل به بروز خشونت کلامی در محیط کار دارای رابطه منفی و معنادار ($P < 0.001$)، توافق‌جویی تنها با میل به بروز خشونت فیزیکی در محیط کار دارای رابطه منفی و معنادار ($P < 0.05$) بوده، ولی با میل به بروز خشونت کلامی ($P < 0.05$) رابطه نداشته است. ویژگی شخصیتی تجربه‌پذیری با هیچ یک از مؤلفه‌های میل به بروز خشونت در محیط کار رابطه نداشته ($P > 0.05$) و روان‌رنجوری هم با میل به بروز خشونت فیزیکی و هم میل به بروز خشونت کلامی در محیط کار دارای رابطه مثبت و معنادار ($P < 0.001$) است. همچنین مشاهده گردید میان عدالت توزیعی ادراک شده با میل به بروز خشونت فیزیکی مقادیر به ترتیب به $\beta = -0.05 P < 0.005$ و $\beta = -0.09 P < 0.001$ و با کنترل مؤلفه برونقرایی، این مقادیر به ترتیب به $\beta = -0.05 P < 0.005$ و $\beta = -0.09 P < 0.001$ و $\beta = -0.14 P < 0.01$ کاهش یافته است. قدرت تبیین گام دوم، وقتی برونقرایی به عنوان تعديل‌کننده وارد تحلیل شده است، ۷ و درصد افزایش ($P < 0.05$) و $\beta = -0.09$ و وقتی روان‌رنجوری به عنوان تعديل‌کننده وارد تحلیل شده است، ۶ درصد ($P < 0.05$) و $\beta = -0.14$ و وقتی برونقرایی و روان‌رنجوری، رابطه بین افزایش یافته است. برونقرایی و روان‌رنجوری، رابطه عدالت رویه‌ای و ارتباطی ادراک شده با میل به بروز خشونت فیزیکی و کلامی را تعديل نکرده‌اند. بنابراین سؤال پژوهش در مورد اثر تعديل‌گری ویژگی‌های شخصیتی برونقرایی و روان‌رنجوری بر رابطه میان عدالت توزیعی ادراک شده و میل به بروز خشونت فیزیکی و کلامی تأیید می‌شود. مؤلفه‌های وظیفه‌شناسی، توافق‌جویی و تجربه‌پذیری هیچ اثر تعديل‌کننده‌گی در رابطه بین مؤلفه‌های عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار، ایجاد نکرده‌اند. و سؤال پژوهش در این ویژگی‌های شخصیتی تأیید نشده است.

بحث

براساس یافته‌های ارائه شده در جدول ۲ پژوهش، مشاهده گردید که رابطه منفی معناداری بین برونقرایی با میل به بروز خشونت فیزیکی در محیط کار ($P < 0.001$) و میل به بروز خشونت کلامی ($P < 0.001$) وجود دارد. همچنین بین عدالت توزیعی ادراک شده با میل به بروز خشونت فیزیکی ($P < 0.001$) و میل به بروز خشونت کلامی ($P < 0.001$) رابطه منفی معنادار

جدول ۲- نتایج تحلیل رگرسیون تعدیلی برای پیش‌بینی میل به بروز خشونت فیزیکی و کلامی با تعديل مؤلفه‌های شخصیت

متغیر	β میل به بروز	β میل به بروز	
عدالت توزیعی	- 0.20^{***}	- 0.16^{***}	
عدالت رویه‌ای	- 0.22^{***}	- 0.26^{***}	
عدالت ارتباطی	- 0.35^{***}	- 0.41^{***}	
برونقرایی	- 0.37^{***}	- 0.33^{***}	
وظیفه‌شناسی	- 0.18^{**}	- 0.16^{**}	گام دوم
توافق‌جویی	- 0.03	- 0.12^*	
تجربه‌پذیری	- 0.01	- 0.08	
روان‌رنجوری	0.25^{***}	0.27^{***}	
	$R^2 = 0.34$	$R^2 = 0.41$	
عدالت توزیعی	- 0.09	- 0.05	
عدالت رویه‌ای	- 0.14^{***}	- 0.19^{***}	
عدالت ارتباطی	- 0.27^{***}	- 0.34^{***}	
	$R^2 = 0.44$	$R^2 = 0.48$	
عدالت توزیعی	- 0.17^{***}	- 0.13^*	
عدالت رویه‌ای	- 0.17^{**}	- 0.22^{***}	
عدالت ارتباطی	- 0.34^{***}	- 0.39^{***}	
	$R^2 = 0.37$	$R^2 = 0.43$	
عدالت توزیعی	- 0.19^{**}	- 0.12^*	
عدالت رویه‌ای	- 0.22^{***}	- 0.25^{***}	
عدالت ارتباطی	- 0.35^{***}	- 0.40^{***}	
	$R^2 = 0.34$	$R^2 = 0.42$	
عدالت توزیعی	- 0.21^{***}	- 0.15^{**}	
عدالت رویه‌ای	- 0.22^{***}	- 0.25^{***}	
عدالت ارتباطی	- 0.35^{***}	- 0.41^{***}	
	$R^2 = 0.34$	$R^2 = 0.41$	
عدالت توزیعی	- 0.14^{**}	- 0.09	
عدالت رویه‌ای	- 0.17^{**}	- 0.20^{**}	
عدالت ارتباطی	- 0.31^{***}	- 0.36^{***}	
	$R^2 = 0.40$	$R^2 = 0.47$	
	$P^{*} < 0.05$	$P^{**} < 0.01$	$P^{***} < 0.001$

روان‌نじوری، این مقادیر به ترتیب به $\beta = -0.05$ و $P < 0.05$ و $\beta = -0.14$ کاهش یافته است.

در تبیین نتیجه به دست آمده که مؤید تعدیل گری روان‌نじوری بر رابطه میان ادراک عدالت توزیعی و میل به بروز خشونت در محیط کار است، می‌توان گفت، به دلیل اینکه افراد فاقد ثبات عاطفی (روان‌نじور) در رابطه با واکنش به یک موقعیت انتخابی به گونه‌ای خاص تحت تأثیر حوادث منفی زندگی هستند، می‌تواند دال بر این نکته باشد که فقدان ثبات عاطفی با ادراکات حاصل از عدالت سازمانی در ارتباط است (سالس، گرین و هیلز³، ۱۹۹۸ و برنرج و همکاران، ۲۰۰۵). همچنین، افراد در پایین‌ترین بعد از ثبات عاطفی (روان‌نじور)، به طور ویژه به ترس از موقعیت‌های جدید گرایش دارند و مستعد پذیرش احساساتی همچون درماندگی و واپستگی هستند (ویگینز، ۱۹۹۶؛ به نقل از برنرج و همکاران، ۲۰۰۵). در مقابل ثبات عاطفی (که به تمایل برای مطمئن، ایمن، و استوار بودن اطلاق می‌گردد)، افراد با ثبات عاطفی کم به دلوایی، افسردگی، نامنی و ترس (به طور کلی ادراکات منفی) گرایش دارند. از لحاظ نظری وقتی افراد دارای ثبات عاطفی پایین دچار افسردگی و یا نومیدی شوند، احتمال بیشتری وجود دارد که انرژی لازم برای انجام کارهایشان را نداشته باشند. در نتیجه از تحمل هزینه اجتناب کرده و تفکرات ناکارامد خواهد داشت. براساس این نظریه دریافت می‌شود که افراد دارای ثبات عاطفی بالا، کمتر در معرض رفتارهای مخرب هستند و نیز کمتر احتمال دارد که از تلاش‌هایشان در خصوص کار مضایقه نمایند (کوبرت و همکاران، ۲۰۰۴). بنابراین انتظار می‌رود زمانی که افراد فاقد ثبات عاطفی (روان‌نじور)، بی‌عدالتی سازمانی را تجربه می‌کنند، در مقایسه با افراد دارای ثبات عاطفی بالا، تمایل بیشتری برای رفتارهای تخریبی سازمانی مانند رفتارهای پرخاشگرانه در محیط کار داشته باشند.

با وجود اینکه نتایج پژوهش حاضر، بیانگر تعدیل گری بروونگرایی و روان‌نじوری بر رابطه عدالت توزیعی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار (فیزیکی و کلامی) است، اما نشان داد که دو مؤلفه شخصیتی بروونگرایی و روان‌نじوری قادر به تعدیل رابطه عدالت رویه‌ای و ارتباطی ادراک شده با میل به بروز خشونت در محیط کار نیستند. در تبیین این نتیجه، باید به اهمیتی که کارکنان برای عادلانه بودن رویه‌ها و ارتباطات در سازمان قایل‌اند اشاره کرد. پژوهشگران استدلال نموده‌اند که ادراکات در خصوص عدالت منحصرًا در نتیجه

وجود داشته که مؤلفه بروونگرایی قادر به تعدیل این دو رابطه بوده و مقادیر آن را به ترتیب به $\beta = -0.05$ و $P < 0.05$ و $\beta = -0.09$ کاهش داده است.

در تبیین نتیجه به دست آمده در این پژوهش که مؤید تعدیل گری بروونگرایی بر رابطه میان ادراک عدالت توزیعی و میل به بروز خشونت در محیط کار است، می‌توان به تعریف کوستا و مک‌کری (۱۹۸۹) از ویژگی شخصیت بروونگرایی اشاره کرد که بروونگرایی را به تمایل فرد برای مثبت بودن، جرأت‌طلبی، پرانرژی بودن و صمیمیت اطلاق می‌کند. همچنین شامل معاشرتی بودن، بشاش بودن و پرانرژی بودن در مقابل ساکت بودن، کمرویی، انفعال و انزواست. افراد بروونگرایی بالایی به برقراری ارتباط اجتماعی با دیگران، خودبادی، احسان آرامش در موقعیت‌های اجتماعی مختلف، مشارکت در فعالیت‌های گروهی و ارتباطات اجتماعی، شادابی، انرژی زیاد و خوش‌بینی دارند (کلارک و رابرتسن¹، ۲۰۰۵). بنابر تعريفهای مختلف از ویژگی شخصیتی بروونگرایی، از طرفی برخورداری از ادراکات مثبت در محیط‌های اجتماعی و از طرف دیگر برقراری تعاملات سازنده در زمان ایجاد مشکلات، سبب کاهش میزان تمایل افراد بروونگرایی برای رفتارهای خشونت‌آمیز و تخریبی سازمانی می‌شود و بروز رفتارهای پرخاشگرانه را در آنان کاهش می‌دهد. همچنین به نظر ویندور² (۲۰۰۲)، برخلاف بروونگرایها، به این دلیل که درونگرایها معمولاً سخت‌تر با مشکلات کنار می‌آیند، احتمالاً درونگرایی، میان آثار عوامل سازمانی و زمینه‌ای و رفتار ضدشہرونی به مثابه متغیر تعديل‌کننده عمل می‌کند. به علاوه چون درونگرایها از نظر اجتماعی تمایل به گوشش‌گیری دارند، در تغییرات اجتماعی با آرامش و تجربه کمتری درگیر می‌شوند. آنها برای بحث مولد، سالم و روشنمند در مورد مسائل، کمتر مستعد هستند و ممکن نیست در گفت و گوهای آزاد، مخالفت خودشان را ابراز کنند. ولی معمولاً با اقداماتی پنهانی، مدیران خود را دور زده، در برابر آنها مقاومت می‌کنند (جلینک و اهرن، ۲۰۰۶).

یافته‌های دیگر ارائه شده در پژوهش حاضر، نشان داد که بین روان‌نじوری با میل به بروز خشونت فیزیکی در محیط کار ($P < 0.01$) و میل به بروز خشونت کلامی ($P < 0.01$) رابطه معنادار وجود دارد، همچنین عدالت توزیعی ادراک شده با میل به بروز خشونت فیزیکی ($P < 0.01$) و میل به بروز خشونت کلامی ($P < 0.01$) رابطه دارد که با کترل مؤلفه

1. Clarke & Robertson

3. Suls , Green & Hills

2. Windower

به؛ رعایت عدالت در وضع و اجرای قوانین، سیاست‌ها، پرداخت‌ها و اصلاحات لازم در ساختار ارتباطی برای ایجاد تعهد و وفاداری در کارکنان، کاهش رفتارهای تلافی‌جویانه، اصلاح سیستم‌های جبران خدمات و پاداش از طریق ارائه معیارهای صریح و روشن در خصوص پرداخت‌ها، تشویق، رقابت‌های مفید، در نظر گرفتن رعایت اصول اخلاقی در پرداخت‌ها و رعایت عدالت و ثبات در ارزیابی عملکرد و سیستم پاداش و تنبیهات، تقویت جو اخلاقی و مبتنی بر اعتماد و پرورش، احساس تعلق و تعهد کارکنان در برنامه‌ریزی‌های سازمان آشکار می‌شود.

همچنین به دیگر پژوهشگران پیشنهاد می‌گردد که متغیرهای مورد مطالعه در این پژوهش را در سازمان‌های دیگر و با ابانتی متفاوت و همچنین با آزمودنی‌های زن مورد مطالعه قرار دهن. این مطالعه همچون سایر پژوهش‌ها محدودیت‌هایی داشت که از آن جمله می‌توان به اجرای این پژوهش در یک سازمان خاص اشاره نمود و بنابراین احتیاط در تعمیم نتایج آن، روش پژوهش که همبستگی بوده و عدم استنباط نتایج علت و معلولی از آن، استفاده از پرسشنامه‌های خودسنجی به عنوان ابزار پژوهش و امکان تمايل به خودآفرایی و یا مدیریت برداشت اشاره نمود.

منابع

- رحمانی، ا.، داداشزاده، ع.، نامدار، ح.، اکبری، م.ع.، و ال‌بخشیان، ع. (۱۳۸۸). بررسی خشونت محل کار علیه پرسنل فوریت‌های پزشکی در استان آذربایجان شرقی. *مجله علمی پژوهشی قانونی*، دوره ۱۵، شماره ۲، ۱۰۷-۱۳۸.
- سلمانی، د.، و رادمند، م. (۱۳۸۸). بررسی نقش سازمان و مدیریت در بروز رفتارهای کاری انحرافی. *نشریه مدیریت دولتی*، دوره ۱، شماره ۳، ۶۸-۵۱.
- قاسمی، م.، رضایی، م.، فتحی‌آشتیانی، ع.، میرزایی، پ.، و جنیدی‌جعفری، ن. (۱۳۸۶). مواجهه پرستاران با خشونت فیزیکی در بیمارستانهای دانشگاه بقیه‌الله (عج). *مجله طب نظامی*، شماره ۹(۲)، ۱۱۳-۱۲۱.
- کریمی، ی. (۱۳۷۷). *روان‌شناسی اجتماعی*. تهران: انتشارات ارسباران، چاپ چهارم.
- کنعانی، ک.، آقایی، ا.، و عابدی، م.ر. (۱۳۹۰). مقایسه ویژگی‌های شخصیتی عاملان تصادف رانندگی با رانندگان بدون سابقه تصادف. *مجله یافته‌های نور در روان‌شناسی*، شماره ۲۱(۷)، ۸۳-۷۵.

تصمیم اتخاذ شده شکل نمی‌گیرد، بلکه تا حدی با عواملی از جمله فرایندهای مورد استفاده در حین اتخاذ تصمیم ایجاد می‌گردد (تیبوت و والکر^۱، ۱۹۷۵؛ به نقل از برنسچ، فیلد، گیلز و کول^۲، ۲۰۰۵). تیبوت و والکر (۱۹۷۵)، تأثیرات رویه‌ای را مورد بررسی قرار دادند. آنها دریافتند رویه‌ها زمانی عادلانه‌تر تصور می‌شوند که شرکت‌کنندگان دارای موقعیتی برای ارائه درون‌دادها و یا مطرح شدن در آن فرایند باشند. هرچه رویه‌ها در سازمان‌ها عادلانه‌تر باشند، سایر اقدامات سازمان بیشتر پذیرفته می‌گردد. ضمن اینکه ادراک بی‌عدالتی در رویه‌ها، گاهی بیشتر از پیامدهای غیرعادلانه، موجب رنجش و خشم کارکنان می‌شود (لامبرت^۳، ۲۰۰۳). نکته قابل توجه اینکه اگر رویه‌ها عادلانه باشند، افراد هنگام رویارویی با پیامدهای نامطلوب، احساس رضایت بیشتری می‌کنند (امبروز و مارین^۴، ۲۰۰۲). همچنین عدالت ارتباطی، به دنبال بحث از عدالت رویه‌ای مطرح می‌شود و بر جنبه انسانی اعمال سازمانی دلالت دارد. در عدالت ارتباطی، جنبه‌هایی از فراگرد ارتباطات از قبیل ادب، صداقت و احترام بین منبع و دریافت‌کننده مدنظر قرار می‌گیرد (کوهن - کاراش، و اسپکتور^۵، ۲۰۰۱). عدالت ارتباطی، شامل روشی است که عدالت سازمانی را سرپرستان به زیرستان منتقل می‌کنند (اسکاندورا^۶، ۱۹۹۹). این نوع عدالت مرتبط با واکنش‌های شناختی، احساسی و رفتاری نسبت به مدیریت یا به عبارت دیگر سرپرست است. بنابراین زمانی که کارمندی احساس بی‌عدالتی ارتباطی کند، به احتمال زیاد واکنش منفی نسبت به سرپرستش به جای سازمان نشان خواهد داد. از این رو پیش‌بینی می‌شود که کارمند از سرپرست خود به جای سازمان ناراضی شود و تعهد کمتری نسبت به سرپرست در خود احساس کند. همچنین نگرش‌های منفی وی عمده‌تاً نسبت به سرپرست خواهد بود (کوهن- کاراش و همکاران، ۲۰۰۱).

براساس نتایج به دست آمده از این پژوهش می‌توان اظهار داشت که در برخی از ویژگی‌های شخصیتی (در شرایط سازمانی یکسان)، تمايل به بروز خشونت کمتری در محیط کار مشاهده خواهد شد. در نتیجه باید از کارکنان سازمان‌ها با در نظر گرفتن برخی از ویژگی‌های شخصیتی مولد و متناسب با شرایط شغل، گزینش صحیح و علمی به عمل آورد و ارزش‌های سازمان و مزد بین رفتارهای صحیح و انحرافی و پیامدهای آنها را به کارکنان آموزش داد. همچنین توجه به شرایط و عوامل سازمانی که زمینه را برای بروز رفتارهای خشونت‌بار فراهم می‌آورد ضروری است. از این رو لزوم توجه

1. Thibaut & Walker

3. Lambert

5. Cohen- Charash & Spector

2. Bernerth, Field , Giles & Cole

4. Ambrose & Maureen

6. Scandura

- Students In Clinical Settings: Their Emotions And Behaviors. *Nurse Education Today*. 30 (7), 687-691.
- Cohen- Charash, Y., & Spector, P.E. (2001) "The Role of Justice in Organizations: A meta- Analysis", *Organizational Behavior and Human Decision Process*, 86, 2, November.
- Colbert, A.M., Mount, M.K., Harter, J.K., Witt, L.A., & Barrick, M.R. (2004). Interactive Effects of Personality and Perceptions of the Work Situation on Workplace Deviance. *Journal of Applied Psychology*, 89(4), 599-609.
- Costa, P.T., & McCrae, R.R. (1989). The Neo PIFFI: Manual Supplement., Psychological Assessment Resources, Odessa, Fl.
- Dembroski, T.M., & Costa, P.T. (1987). Coronary Prono Behavior: Components of Type A And Hostility. *Journal of Personality*, 55, 212-235.
- Elovino, M., Kivimaki, M., & Vahtera, J. (2002). Organizational Justice: Evidence of a New Psychosocial Predictor of Health. *American Journal Of Public Health*, 92, 105-108.
- Farrenko, T.M. (2006). Workplace Violence. Available From: [Http://www.Osha.Gov](http://www.Osha.Gov).
- Felson, R.B. (2006). Violence as Instrumental Behavior. In Kelloway, E.K., Barling, J., Hurrell, J.J., (Eds.). *Handbook Of Work Place Violence*. Thousand Oaks, Ca: Sage Publication.
- Ferris, P.A. (2009). Detection and correction of bullying and mobbing in the workplace. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*. 61 (3), 169-189.
- Friedman, M. & Rosenman, R.H. (1974). *Type A Behavior And Your Heart*. New York: Knopf.
- Galperin, B.L., & Burke, R.J. (2006). "Uncovering The Relationship Between Workaholism And Workplace Destructive And Constructive Deviance: An Exploratory Study", *International Journal Of Human Resource Management*. 17(2), 331-347.
- International Labour Office, International Council of Nurses, World Health Organization, And Public Services International (Ilo/Icn/Who/Psi). Framework Guidelines For Addressing Workplace Violence In The Health Sector. Geneva: International Labour Office, 2002.
AvailableAt:[Http://www.Ilo.Org/Public/English/Dialogue/Sector/Pap](http://www.Ilo.Org/Public/English/Dialogue/Sector/Pap) ers/Health/Guidelines.Pdf (Accessed Aug 2005).
- Jawahar, M., & Carr, D. (2007). Conscientiousness and Contextual Performance. *Journal of Managerial Psychology*, 22(4), 330-349.
- گروسوی، م. (۱۳۸۰). رویکردهای نوین در ارزیابی شخصیت (کاربرد تحلیل عاملی در مطالعات شخصیت). نشر دانیال.
- گلپور، م.، نصری، م.، و ملکپور، م. (۱۳۸۶). نقش مشارکت در تصمیم‌گیری، دلیستگی شغلی، جایگزین‌های شغلی و عدالت سازمانی ادراک شده مریبان آموزشگاههای استثنایی شهر اصفهان. دانش و پژوهش در روان‌شناسی, ۱۵, ۴۶-۵۲.
- مهداد، ع.، طباخ عشقی، ی.، و مهدیزادگان، ا. (۱۳۹۱). رابطه عدالت سازمانی ادراک شده با میل به بروز خشونت در محیط کار. مجله یافته‌های نو در روان‌شناسی, شماره ۲۳، ۷.
- مهداد، ع.، طباخ عشقی، ی.، و مهدیزادگان، ا. (۱۳۹۰). مقایسه عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار بر پایه متغیرهای جمعیت‌شناختی. مجله دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربری، سال دوازدهم، شماره ۳، پیاپی ۴.
- Ambrose, Maureen L. (2002). Contemporary Justice Research: A New Look At Familiar Question, *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 89.
- Baker, H., Hunt, T., & Andrews, M.C. (2006). Promoting Ethical Behaviors: The Influence Of Corporate Ethical Values. *Journal of Business Research*, 59, 849-857.
- Barrio, V., Aluja, A., & Spielberger, C. (2004). *Anger Assessment with Staxi-ca*: Psychometric properties of a new instrument for children and adolescents. *Personality And Individual Differences*, 37, 227-244.
- Bernerth, J. B., Field, H. S., Giles, W. F., & Cole, M. S. (2006). Perceived Fairness in Employee Selection: The Role of Applicant Personality. *Journal of Business and Psychology*, 20 (4), 545-563.
- Bettencourt, B. Ann., Talley, Amelia., Benjamin, A. J., Valentine, J. (2006). Personality and Aggressive Behavior Under Provoking And Neutral Conditions: A Meta-Analytic Review. *Psychological Bulletin*, 132(5), 751-777.
- Bies, R.J., & Moag, J.F. (1986). Interactional Justice: Communication Criteria of Fairness. In R. J. Lewich, B.H. Sheppard, & M.H. Bazerman (Eds.), *Research On Negotiation In Organization*, 1, 43-55.
- Billante, N. (2002). Civility. Radionational Interview. Retrieved From<http://www.Abc.Net.Au/Rn/Ttalks/Perspective> sstori Es/S709895.Htm On 24 October2004.
- Brakel, S. J. (1998). Legal Liability and Workplace Violence. *Journal of the American Academy of Psychiatry Law*. 26:553-562.
- Celebioglu, A., Akpinar, R. B., Kucukoglu, S, Engin, R. (2010). Violence Experienced By Turkish Nursing

- Jelinek, R. & Ahearn, M. (2006). The ABCs Of ACB: Unveiling A Clear And Present Danger In The Sales Force. *Industrial Marketing Management*, 35:457-467.
- Kelloway, E.K., Barling, J., & Hurrell, J.J. (2006). *Handbook of Workplace Violence*. Thousand Oaks, Ca: Sage Publication.
- Lambert, E. (2003). The Impact of Organizational Justice on Correctional Staff. *Journal of Criminal Justice*, 31 (2), 155-168.
- Lee, K., & Allen N.J. (2002). "Organizational Citizenship Behavior And Workplace Deviance: The Role of Effect And Cognitions", *Journal Of Applied Psychology*, 87, 131-142.
- Litzky, B.E., Eddlestone K.A., & Kidder D.L. (2006). "The Good, The Bad, And The Misguided: How Managers Inadvertently encourage Deviant Behaviors", *Academy Of Management Perspectives*, 91-103.
- Maddi, S.R., Brow, M., Khoshaba, D.M., & Vaitkus, M. (2006). Relationship of Hardiness And Religiousness To Depression And Anger. *Consulting Psychology Journal*, 58(3), 148-161.
- Martinko, M.J., Douglas, S.C., & Harvey, P. (2006). Understanding and Managing Workplace Aggression. *Organization Dynamics*, 35, 117-130.
- Mitchell, M.L. & Jolly, J.M. (2007). *Research Designs Explain*. Thomson Wads Worth, USA: Sixth Ed.
- Mount, M.K., Barrick, M.R., & Strauss, J.P. (1994). Validity of Observer Ratings of the Big Five Personality Factors. *Journal of Applied Psychology*, 79(2), 272-280.
- Neihoff, B.P., & Moorman, R.H. (1993). Justice as a Mediator of the Relationship between Method of Monitoring and Organizational Citizenship Behavior. *Academy Of Management Journal*, 36, 527-556.
- Organ, D.W. (1994). Personality and Organizational Citizenship Behavior. *Journal Ofmanagement*, 20(2), 465-478.
- Robinson, S.L., & Bennett, R.J. (1995). "A Typology of Deviant Workplace Behaviors: A Multidimensional Scaling Study". *Academy Of Management Journal*, 38(2), 555-572.
- Scandura, T.A. (1999). "Rethinking Leader-Member Exchange: An Organizational Justice Perspective", *Leadership Quarterly*, 10, 25-40.
- Skarlicki, D.P., Forlger, R., & Tesluk, P. (1999). Personality as a Moderator in the Relationship between Fairness and Retaliation. *Academy Of Management Journal*, 42(1), 100-108.
- Steffgen, G. (2008). Physical Violence at the Workplace: Consequences on Health and Measures of Prevention. *Revue Européenne De Psychologie Appliquée*, 58, 285-295.
- Suls, J., Green, P., & Hills, S. (1998). Emotional Reactivity to Everyday Problems, Affective Inertia, and Neuroticism. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 24, 127-136.
- Thibaut, J. & Walker, L. (1975). *Procedural Justice: A Psychological Analysis*. Hillsdale, Nj: Erlbaum.
- Whittington, R., & Wyker, T. (1996). An Evaluation Of Staff Training In Psychological Techniques For The Management Of Patient Aggression. *Journal of Clinic Nurse*, 5 (4), 257-261.
- Wiechmann, D. & Ryan, A.M. (2003). Reactions to Computerized Testing In Selection Contexts. *International Journal of Selection And Assessment*, 11, 215-229.
- Windover, A.K. (2002), The Roles Of Dispositional Coping, Personality, And Situational Characteristics In Situational Coping Behavior, *Dissertation Abstracts International: Section B: The Sciences and Engineering*, 63(1-B), 555.